

[Aksel Larsen.]

bedringer af lovforslaget. Vi sætter ganske vist et lille spørgsmålstegn ved ændringsforslag nr. 6, der går ud på, at ikke folketinget, men et særligt udvalg skal træffe afgørelse om, hvorvidt ombudsmanden må have hverv i offentlige eller private virksomheder, foretagender eller institutioner. Vi havde hellere set, at det var folketinget, der skulle træffe denne afgørelse, idet vi mener, det må være et absolut undtagelsestilfælde, at man tillader ombudsmanden at have sådanne hverv, og at det derfor må afgøres under størst mulig offentlighed, hvis han skal have tilladelse dertil. På den anden side vil en afgørelse af et sådant folketingsudvalg i hvert fald ikke kunne træffes i nogen som helst hemmelighed, og vi begærer derfor ikke afstemning om dette ændringsforslag, selvom jeg erkender, at vi egentlig hellere havde set, at det ikke var stillet.

Vi beklager, at der ikke foreligger et ændringsforslag, som tager sigte på, at dommerne kan komme ind under loven. Vi finder stadigvæk, at det ville være det eneste rigtige, og det forekommer mig også, at erfaringerne fra Sverige taler i den retning. På den anden side har jeg bemærket, at udvalget har henstillet til den højtærede justitsminister — det står i betænkningen — at overveje at stille forslag om en ændring af loven om klageretten, hvorved klagerettens kompetence udvides. Jeg må erkende, at hvis klagerettens kompetence udvides, er det muligt, at den vil kunne give en tilfredsstillende eller nogenlunde tilfredsstillende sikkerhed for befolkningen på dette felt. Jeg håber, vi får en udtalelse om dette spørgsmål af den højtærede minister.

Jeg er glad for, at ministeren og udvalget har taget hensyn til det, vi påpegede ved første behandling af lovforslaget, at fristen på 3 måneder for indgivelse af klage i visse tilfælde kunne være altfor kort. Man har foreslået den ændret til et år, og det forekommer mig at være fuldt tilstrækkeligt. Jeg er glad for, at man har stillet dette ændringsforslag.

Jeg ser imidlertid ikke i betænkningen noget om — og har heller ikke hørt noget derom i den ærede ordførers tale — at man har taget hensyn til den anke, vi frem-

kom med vedrørende bestemmelsen i § 7 om, at tjenestemænd til enhver tid kan forlange, at en sag, der rejses af eller ved ombudsmanden, overgår til behandling efter de i tjenestemandslovens § 17, jfr. § 18, fastsatte bestemmelser. Naturligvis må tjenestemændene have denne ret, men det, vi gjorde opmærksom på ved første behandling, var, at det ville være rimeligt, om det udtrykkeligt blev fastslået, at ombudsmanden stadigvæk har ret til at følge sagen. Nu er det muligt, at han alligevel i praksis vil have eller få denne ret, men i så fald synes jeg dog, det burde have været præciseret i betænkningen, og jeg kunne, hvis det er meningen, at man vil give ombudsmanden en sådan kompetence, ønske en udtalelse derom.

Ellers har jeg ikke noget at sige til udvalgets betænkning og ændringsforslagene, som vi altså kan stemme for.

Jeg håber ligesom udvalgets ærede ordfører, at ombudsmandsinstitutionen må blive et værn for befolkningen, men jeg kan ligesom den ærede ordfører sige, at det afhænger i allerhøjeste grad af, hvilken person man finder til at beklæde stillingen.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker udvalget for det udførte arbejde og for tilslutningen til ændringsforslagene.

Jeg har ingen bemærkninger at knytte til den redegørelse, udvalgets ærede ordfører fremkom med, udover at jeg måske var lidt ked af, at det ærede medlem betegnede det lange afsnit i betænkningen om dommerne som spidsfindigt juridisk. Det ærede medlem og jeg er jo enige om, at det er et spørgsmål, som man meget nøje må overveje, fordi vi her tangerer de grundlovsmæssige rettigheder, der er tillagt dommerne.

Jeg vil gerne på den givne foranledning bekræfte, at også jeg anser det for nødvendigt at overveje, om der er mulighed for en udvidelse af klagerettens kompetence med det formål, at der kan indbringes klage over en dommers embedsvirksomhed under alle omstændigheder, altså ikke blot hvor der er tale om, at den pågældende har givet møde for en ret. Jeg er ligeledes enig i, at det må undersøges, om klagerettens kompetence skal udvides, hvor det drejer sig om dommerfuldmægtiges virksomhed, og hvor klage ikke kan indgives til ombudsmanden.